640/02

Den 4. marts 2002 blev i sag nr. 56.150:

xxxx xxxxxxx
xxxxxxxxxxx xxxx
xxxx xxxxxxxx

mod

Danske Forsikring
Borupvang 4
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har motorkøretøjsforsikring i Danske Forsikring, klager over selskabets sagsbehandling.

Konkret ønsker klageren selskabet pålagt at betale 17.051,38 kr., hvilket beløb fremkommer som hans personlige krav mod en fransk bilist. Det er klagerens opfattelse, at selskabet er ifaldet et erstatningsansvar over for ham ved ikke at fremsætte kravet rettidigt over for en fransk dommer.

Klageren anmeldte den 6/8 1997, at han havde været involveret i et færdselsuheld i Frankrig, idet han var blevet påkørt bagfra. Om hændelsesforløbet angav klageren: "Samtlige biler bremsede, grundet uheld, undtagen ham der påkørte min bil."

Selskabet tilskrev klageren den 8/8 1997, og i skrivelsen hedder det: "Vor taksator har opgjort skaden på Deres køretøj. Betaling til reparatøren vil ske efter taksators opgørelse. Ud fra oplysningerne i Deres anmeldelse fremsætter vi krav over for modparten eller dennes forsikringsselskab, som vi forventer vil anerkende erstatningspligten. Deres krav om erstatning for Billeje er ikke omfattet af forsikringen. De kan kræve erstatning af modparten i det omfang, denne er ansvarlig for uheldet. Da uheldet er sket i Frankrig, vil skaden blive reguleret efter fransk lov. Vi vil derfor bede vores udenlandske forbindelse

behandle sagen for os. Såfremt De ønsker det, kan vi via vores udenlandske forbindelse videresende Deres personlige krav til den ansvarlige skadevolder. I så fald beder vi Dem sende os dokumentation for kravet. "

Klageren anmodede i skrivelse af 4/9 1997 selskabet om følgende: "I brev af 8. august oplyser De, at vi kan fremsende krav om billeje og værdiforringelse af bilskaden. Skaden er først nu blevet opgjort, og ifølge aftale med Deres taksator, B.F., skal vi hermed anmode Danica om at fremsætte krav til modparten om erstatning for forringelse af bilen med kr. 6.570.- (10 % af skaden ifølge normal praksis), Taksatorrapport nr. 09 00372 97 1606 H vedlagt. Endvidere skal vi som tidligere fremsætte krav om dækning af leje af bil i 2 mdr. I alt kr. 10.962,50 (dokumentation fra Hertz vedlagt).
Samlet krav Kr. 17.532,50 "

Om det videre forløb har selskabet i skrivelse af 12/7 2001 til nævnet anført: "Den 22. september 1997 møder klager i vores reception med et fransk brev stilet til klager, ... Vi lover at undersøge sagen og gør samtidig klager opmærksom på, at vi vil få brevet oversat. I brevet som viser sig at være en indkaldelse til et retsmøde i Nimes den 1. oktober 1997, beder man klager bekræfte modtagelsen af indkaldelsen. Retten foreslår endvidere klager, enten at møde op eller at fremsende et dokumenteret krav, ... Den 25. september fremsender vi oversættelsen til klager og giver ham denne information, ... Klager sender den 27. september en fax. ..., hvor han klager over, at Danske Forsikring ikke varetager sagen på hans vegne. Denne henvendelse svares der på d. 29. september, ... Som det fremgår af vores svar til klager, er der fra vores side tale om et tilbud om hjælp til formidling af hans krav, men vi har ikke påtaget os at forhandle det og har ingen indflydelse på forløbet og afgørelsen. Det er samtidig vores opfattelse, at klager i vores brev af d. 25. september er gjort opmærksom på, hvordan han skal forholde sig overfor Retten i Nimes. Sagen varetages af vores forbindelse i Frankrig, og vi har derfor efterfølgende fremsendt klagers personlige krav til selskabet d. 8. oktober 1997, ... og bedt dem rejse kravet overfor modpartens selskab. På grund af oplysningerne i den oprindelige franske skadeanmeldelse har vores forbindelse ikke kunne gennemføre vores eller klagers krav 100 %, men ved klagers yderligere sagsfremstilling, som er fremsendt til vores forbindelse, synes der i øjeblikket en mulighed for at få gennemført en ansvarsfordeling på 50 % på grund af modstridende forklaringer."

I selskabets skrivelse af 29/9 1997 til klageren hedder det bl.a.: "Det er korrekt, at Danica tager sig af sagen via vor forbindelse i Frankrig, og Danica vil også videresende Deres personlige krav til denne forbindelse. Men som foreslået i vort brev af 25/9-97 bad vi Dem selv fremsætte Deres personlige krav overfor retten, idet retten i brevet oplyste, at De havde mulighed for dette, og der derved var større chance for at kravet blev godkendt. De oplyser, at vi har forsinket sagen og grundet dette vil De kræve at blive holdt skadesløs af Danica. Til dette kan vi oplyse, at De først kontakter os den 22. september 1997 med et brev (på fransk) som er dateret den 16. september 1997. Da vi først skal have brevet oversat samt skrive til Dem igen, kan vi ikke se at vi har forsinket sagen. Da vi fik oversættelsen retur, viste det sig, at De skulle underskrive brevet samt selv gøre krav overfor retten. Dette var vi ikke vidende om, da vi modtog det franske brev fra Dem. Og det er derfor klart, at vi skriver til Dem igen og beder Dem selv om at skrive til retten samt medsende Deres personlige krav. Endvidere har vi ikke lov til at underskrive et brev på Deres vegne. At Danica tilbyder at videresende Deres personlige krav via vor udenlandske forbindelse er et tilbud, idet Deres kaskoforsikring udelukkende dækker skaderne på bilen og ikke evt. følgekrav. Vi kan derfor kun videresende Deres krav, og ikke på nogen måde love at kravet vil blive dækket af modpartens selskab."

Klageren mener, at selskabet har givet ham tilsagn om at varetage hans interesser over for modparten. I skrivelse af 4/10 1997 til selskabet har klageren anført, at han kræver at blive holdt skadesløs af selskabet i tilfælde af, at hans krav afvises på grund af for sen anmeldelse af det personlige krav.

Nævnet udtaler:
Indledningsvis bemærkes, at et forsikringsselskab ikke har pligt til at føre retssag på en forsikringstagers vegne for at få et erstatningsansvar pålagt modparten.

Selskabet har dog i den konkrete sag tilbudt klageren at videresende hans personlige krav til den ansvarlige skadevolder, hvilket også er sket.

Derimod finder nævnet, at selskabet ikke i videre omfang har givet tilsagn eller indtryk af at ville varetage klagerens interesser, herunder foranstalte, at der blev givet møde eller fremsendt krav til kriminalretten. Nævnet kan derfor ikke pålægge selskabet at betale klageren erstatning for et eventuelt tab der måtte være lidt ved at kriminalretten ikke under retsmødet fik præsenteret klagerens personlige krav.

Derfor

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen